

De economische topontmoeting van Davos zou niet meer mogen bestaan (29.1.11)

Normaal gesproken zou Davos niet meer mogen bestaan.

En dan hebben we het niet over het mistroostige Zwitserse skioord, maar het Wereld Economisch Forum, dat rond deze tijd honderden werkgevers, ministers, academici en journalisten samenbrengt. Aldus een persbericht van ATTAC Vlaanderen

Ook enkele Belgische politici zijn er vertegenwoordigd om te “luisteren naar de toekomst van de industrie” (Kris Peeters) of om te debatteren over “de toekomst van staatsbedrijven” (Vincent Van Quickenborne). De bankiers zijn onbeschaamd en onbeschroomd (“gedaan met het sorry-tijdperk”) aanwezig vooral om te lobbyen zodat de beloofde regulering van de financiële sector afgeremd wordt. En natuurlijk zijn ook verschillende Belgische “captains of industry” vertegenwoordigd, waarvan de meesten bedreven zijn in het gebruik van alle mazen in het Belgische fiscale systeem om zoveel mogelijk belastingen te “ontwijken”.

Die gigantische “business party” had al lang weggekwijnd moeten zijn, want ze vertegenwoordigt alle waarden en ideeën die sinds de financiële crisis van 2008 weggevaagd werden. Nergens heeft men met zoveel overtuiging de waarden van het aandeelhouderschap uitgedragen als in Davos. Daar werd ook met een zeldzame hardnekkigheid de tomeloze mondialisering, de soevereiniteit van de financiële markten en de permanente deregulering vooropgesteld.

Men heeft er zich ook herhaaldelijk vergist. Elk jaar organiseerde men er zitting om te proberen uit te maken “van waar de volgende schokgolf zou komen” zonder dat ooit iets anders werd aangestipt dan de groeilanden, de Chinese vastgoedsector of de olie. In 2007 en 2008 had de econoom Nouriel Roubini de deelnemers behoorlijk geërgerd met zijn aankondiging van een aantal rampen.

Alle tegenwoordig weggedeemsterde sterren van het ondernemerschap hebben ooit in Davos geschitterd: van Jean-Marie Messier (Vivendi) tot Carly Fiorina (HP), via Kenneth Lay (Enron), Chuck Prince (Citigroup) of Dick Fuld (Lehman Brothers). Die laatste toonde zich acht maanden voor zijn ondergang nog ongelooflijk zelfingenomen. En in deze tijden van algemene spaarzaamheid vanwege de bedrijfswereld en zelfs op het gebied van overheidsuitgaven, is het wel verbazingwekkend dat men tientallen of zelfs honderdduizenden euro's of dollars over de balk gooit om te gaan paraderen in een dorpje, ergens verloren in het Zwitserse Graubünden.

Maar Davos bestaat wel degelijk nog steeds. Want deze wereldelite gaat gewoon door met in haar respectieve samenlevingen de mondialisering terug op dreef te krijgen zonder nieuwe obstakels. De sociale en economische gevolgen van de financiële crisis zijn natuurlijk nog overal aanwezig: de meeste overheden hebben met het geld van de belastingbetalers de banken gered en daardoor de toekomst van de verzorgingsstaten zwaar op de proef gesteld. Belangrijkste vraag die in Davos op de agenda staat, maar dan vooral in het informele circuit en in de “wandelgangen”: hoe kunnen we de werkende mensen de crisis doen betalen zonder ten prooi te vallen aan groeiende sociale onrust?

Soberheidspolitiek, werkloosheid en armoede treffen Europa, alweer zwellen de financiële zeepbellen en barst de speculatie op landbouwproducten los waar vooral de zwaksten in de ontwikkelingslanden de slachtoffers van zijn. Dat belet de machtigen van deze wereld echter niet om eindeloos door te bomen over de “risico's van de groeilanden”, de “opportuniteiten van de groei” en de “gedeelde normen van een nieuwe realiteit”...

Binnen enkele dagen gaat in Dakar het Wereld Sociaal Forum van start. Daar zijn het niet, zoals in Davos, de meesters van de wereld die elkaar ontmoeten, maar de makers van een andere wereld. Het betreft hier een initiatief dat “bedoeld is om de waarde in te schatten van de talloze ervaringen

in verband met het intelligente en subversieve karakter van de strijd van de volkeren” tegen het gediscrediteerde maar nog altijd even arrogante neoliberalisme. De internationale Attac beweging zal daar aanwezig zijn met 160 vertegenwoordigers om samen met de mondiale bewegingen voor sociale rechtvaardigheid de krachten te bundelen .

Tegenover de G20, de klimaatcrisis, het drinkwaterprobleem, de voedselafhankelijkheid, de dominantie van de financiële markten, zullen we in Dakar de mobilisatie organiseren en de strijd coördineren, in een poging om de macht van de financiële groepen te breken en met de bedoeling ecologisch verantwoorde en op solidariteit gebaseerde alternatieven te formuleren.

.